

متعادل در موضوع قره باغ و بازنده ی ارتباط با ایروان

آذربایجانی‌ها از ایران انتظار ندارند که در کنار آنها با ارمنستان بجنگد، بلکه به سطح روابط دوجانبه ایران و ارمنستان معترض هستند.

آران نیوز: در ایام پیروزی انقلاب اسلامی برخی از اهالی رسانه در جمهوری آذربایجان به بررسی دستاوردها و آثار انقلاب در ایران و دیگر کشورهای منطقه پرداخته اند. برخی با اذعان به نتایج مثبت انقلاب اسلامی، آن را نجات بخش ایران و دیگر کشورهای منطقه دانسته اند و برخی دیگر هم گفته اند سیاست های ایران در منطقه، طی چهار دهه ی گذشته از انقلاب، باعث ایجاد برخی رویارویی ها شده است.

سایت قفقاز سام به قلم گلناره اینانج درباره قدرت ایران در برابر کشورهای غرب نوشت: ایران از کشور صادر کننده اسلام به یک کشور صادر کننده فرهنگ اسلامی تبدیل شده است و این امر در واقع تبلیغ فرهنگ و ارزشهای دینی – معنوی قبل از اسلام مردم ایران است.

تلاشهای غرب برای تغییر حکومت در ایران بخصوص پس از انقلابهای رنگین که برای تغییر حکومتهای موجود در کشورهای عربی راه اندازی شده است این تلاشها در خصوص ایران بی نتیجه بوده است. همواره گفته شده است ایران مثل کشورهای عراق و لیبی نیست و مردم ایران اجازه این کار را به غرب نمی دهند.

راز مقاومت 41 ساله، عنوان گزارشی است که سایت اوقات به قلم فهیم تاشتکین منتشر کرده و گفته است: اتفاق که در 41 سال پیش افتاد باعث گردید تا تمام نقشه های ژئوپلیتیک منطقه و حتی جهان عوض شود. نویسنده ی این گزارش در ادامه می نویسد: ایران از سال 1979 میلادی تا کنون، نه تنها سرنوشت مردم خود، بلکه سرنوشت تمام منطقه خاور میانه را تغییر داده است.

نویسنده در ادامه ی گزارش خود از مواضع ایران در موضوع قره باغ اظهار تاسف می خورد و بار دیگر تهران را به جانبداری از ارمنستان متهم می کند. و می گوید: جای تاسف دارد که تهران موضع عادلانه ای در رابطه با مناقشه قره باغ کوهستانی اتخاذ نمی کند.

پیش از این بارها موضع ایران در قبال قره باغ با صراحت و شفافیت مطرح شده است اما با توجه به اینکه وارونه انگاری رسانه ای در باره ی حضور و کمک های ایران در مساله ی قره باغ توسط رسانه های آذربایجانی به طرق مختلف ادامه دارد، مجبور به طرح دوباره ی موضوع هستیم.

در زمان جنگ قره باغ ورود آشکار ایران به جنگ، بر خلاف موازین بین المللی و بهانه ای برای ورود نظامی روسیه و حتی آمریکا به منطقه بود. لذا جمهوری اسلامی ایران در آن زمان به درستی موضوع را تشخیص داده و از ورود مستقیم به جنگ خودداری کرد اما کمک های مستشاری و امدادی خود را به نظامیان و مردم جمهوری آذربایجان دریغ نکرد. این موضوع بارها با انتشار اسناد متقنی اثبات شده است و بعد از تلاش های رسانه ای گسترده، دیگر کسی در جمهوری آذربایجان و ایران عدم کمک تهران به باکو را مطرح نمی کند.

در ارتباط با سیاست ایران در بحران قره باغ موضع ایران حل مساله در چارچوب قواعد بین المللی و براساس مذاکرات مسالمت آمیز و عادلانه دو طرف بوده است و البته جمهوری اسلامی ایران بر اساس قطعنامه های شورای امنیت سازمان ملل، اشغال 20 درصد از خاک آذربایجان توسط ارمنستان را تایید کرده و خواهان خروج نیروهای نظامی ارمنی از این مناطق می باشد و تمامیت ارضی جمهوری آذربایجان را به رسمیت می شناسد.

در مقابل آذربایجانی ها از ایران انتظار ندارند که در کنار آنها با ارمنستان بجنگد، بلکه به سطح روابط دوجانبه ایران و ارمنستان معترض هستند. آذربایجانی ها بیشتر خواهان این هستند که ایران روابط خود با ارمنستان را قطع یا کمتر بکند و کاهش سطح روابط با ارمنستان داشته باشد.

ترکیه بین انتخاب ارمنستان و جمهوری آذربایجان، موقعیتی همانند ایران در انتخاب باکو یا ایروان دارد. با این تفاوت که ترکها، قطع ارتباط با ارمنستان را به حساب حمایت از آذربایجانیها و قره باغ فاکتور میکنند و امتیازات مهمی از این کشور دریافت میکنند که یکی از آنها، خطوط لوله انرژی (نفت و گاز) است که شیرهای خطوط قفقاز را در اختیار انکارا قرار می دهد. اما ایران، بخاطر ارتباط با ایروان متهم شده و به خیانت به شیعیان و آذریها متهم می شود و علی رغم به جان خریدن اتهامات، امتیاز چندانی از ارمنستان دریافت نمیکند.

شاید پس از سال ها نگاه مجدد به سیاست های منطقه ای و ارتباطات با همسایگان باعث شود تا برخی چالش های پیش رو در منطقه از بین برود.

منبع: آناج